

Ni og Tyrgethvende Møde.

Tirsdagen den 3die December Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaae over til Dagsordenen, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der siden forrige Møde er blevet omdeelt Udvalgets Betænkning angaaende Udkaft til Lov om Lønninger for de ved det kongelige Blindesinstitut ansatte Lærere og Lærerinder samt øvrige Functionairer. Jeg skal derfor nu anmode de ærede Medlemmer, der maatte ville stille Endringsforslag til denne Sags anden Behandling, om at indlevere disse i Bureauet inden førstkommande Torsdag Middag Kl. 1. Endvidere er omdeelt: Forslag, til Lov om lettet Afgang til at erholde Tiendevederlagets Styrrelse og Ydelsesmaade ophlyst og berigtiget m. v., saaledes som samme er oversendt fra Lands- thinget.

Man gik derpaa til det første Nummer paa Dagsordenen: Spørgsmaal om Fremme af den af Rigsdagsmændene for Svendborg Amts 5te Valgkreds (E. Rasmussen) anmeldte Forespørgsel til Justitsministeren.

Uden Afstemning vedtoges det, at Forespørgselen maatte nyde Fremme.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Indfrænkning i Afdagen til at borttage Steen, Leer, Sand, Grus og deslige fra Forstranden. (Lovforslaget findes i Anhang A. Spalte 1243 ff.)

Formanden: Forinden Forhandlingerne over denne Sag tage deres Begyndelse, maa jeg gjøre opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 2 er indløben en Trykfeil, idet der nemlig i Begyndelsen af den 16de Linie staaer Ordet „denne“ istedetfor „dem“, da dette Ord refererer sig til Shusmændene. I den fra Lands- thinget oversendte Afskrift af Lovforslaget staaer

ganske rigtig Ordet „dem“, og det er saaledes kun en Trykfeil, som jeg herved anseer for rettet. Forhandlingerne over Lovforslaget ere aabnede; Rigsdagsmændene for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Jessen: Saavel efter hvad der blev anført i den 11te Session, da denne Sag fremkom som et privat Lovforslag, som ogsaa efter hvad der taar er ophlyst i det andet Thing, hvor Sagen er blevet behandlet, kan jeg ikke andet end erkjende, at der paa flere Steder i Landet kan være Trang til at erholde en extraordinair Beskyttelse for Grundeiere imod den Skade, som Benyttelsen af Forstranden kan foranledige, og dette saa meget mere, som det, hvad der under Sagens tidligere Behandling her i Thinget blev fremhævet, vistnok ikke kan nytte noget at henvise dem, der lide Skade ved en saadan Benyttelse af Forstranden udenfor deres Eiendom, til de sædvanlige Rettsmidler, der høves efter den nuværende Lovgivning, efter som Marsagsforbindelsen mellem Benyttelsen af Forstranden og den Skade, der derved foranlediges, vil være saa godt som umulig at bevise i det enkelte Tilfælde. Jeg skal derfor ikke have Noget at erindre imod, at dette Lovforslag er fremkommet; jeg skal tværtimod paastjønne, at det er fremkommet saaledes, som det er udgaaet fra Regjeringens Haand, ligesom jeg ogsaa skal udtale min Anerkjendelse af den hele Maade, hvorpaa den høitærede Indenrigsminister har stillet sig til dette Spørgsmaals Løsning, da Sagen var under Forhandling i Landstinget. Der er jo her en Collision mellem den almindelige Erhvervsfrihed, den almindelige Ret, som Enhver i umindelige Tider har havt til at benytte Statens Forstrand; og Grundeierens Ret til ikke ufornødent at lide Skade paa sin Eiendom ved Naboeiendommens Benyttelse. Men her kan være megen Tvivl om, hvorledes man hensigtsmæssigt, saaledes at begge disse Parters Ret paa en retfærdig Maade varetages, kan løse denne Collision. Nu kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at saaledes som Regjeringens Udkaft var affattet, saa var der tilveiebragt en retfærdigere Løsning af denne Collision end den, som findes i Lovudkastet, som det nu forelig-